

земи-тъ си и нѣкой да имъ ся не мѣси на управление-то, что още и крѣпосты-тъ да бѣдѣтъ тѣхни; само 150 Турцы съ единъ командантъ да останѣтъ да обитавать въ Бѣлградъ, въ знакъ за всегдашно негово покровительство надъ тѣхъ; на мѣсто до сегашны-тъ даждія, да плащатъ само 1800 кесы на годинѣ-тъ. Порта-та мисляше че ще направи така презъ това непосредственъ съюзъ чрезъ Сърби-тъ съ Русы-тъ. Сърби-тъ пакъ не ся затѣгахъ много, и приехъ му условія-та.

И така съ Петра отидохъ два кнеза въ Цариградъ за да пріймѣтъ потвърждение отъ Султанъ-тъ заради тия дадени имъ правдини.

Нъ помѣжду това ся пометна порта-та, и поиска да ся свърши това на другъ нѣкакъвъ способъ, чрезъ кой-то мисляще тя да ся заплете тоя уговоръ, за да бы можалъ най-после да ся напустне. А на това бѣхъ станали европейски-тъ работы причина, зацо-то Наполеонъ като съзникъ тогава на Турція, бѣше побѣдоносно успѣлъ чакъ до Прусіѣ (1806. год.) и така порта-та ся твърдѣ малко бояше сега отъ Русіѣ, даже и доби голѣмо дързновение, мисляще че Наполеонъ ще смали сега Рускаѣ силѣ.

Чрезъ тия уговоры Сърби-тъ по-напредъ бы ся принудили да излѣгать и да ударѣтъ на крѣпосты-тъ, нежели да ся отвърнѣтъ. Народъ-тъ пакъ, понеже е немалъ стѣрпение да чака много а най-паче да зимува въ обкопы-тъ, искалъ е непрестано да му ся дадѣтъ крѣпосты-тъ; най-после като нестана това, рѣшихъ ся да ги призвѣмѣтъ на силѣ.